

Discursus Politicus de

etiam advertit, diserteque tradit Aristoteles, *lib. 4. politicor. cap. 5. in fin.* licet Bodinus alicubi, eam sententiam venditet pro novâ suâque inventioni adscribat. Et hoc intuitu Solon dicere solebat; Eum Principem sibi maximè gloriosum videri; qui ex Monarchiâ, civibus faceret Democratiam. Stobæus, *serm. 46.* Ita cum dicitur *in l. 1. ff. de constitut. princip.* quod Principi placuit, legis habere vigorem; id capio de Iure imperandi. Quod autem habetur *in l. humanum 8. C. de Legib.* haud aliter in posterum legem promulgandam, nisi consensus universorum, Imperatoriâ auctoritate firmetur: de ratione modoque imperandi, intelligi debet. Sic & Cardinalis Bellarminus, *libr. 1. de Romano Pontifice, cap. 6. ad fin.* modum administrandi, à jure & necessitate sejungit, cum ait: Beatû Cyprianum, consuevisse ferè omnia negotia majora, coràm Clero & Populo tractare, nihilque agere sinè eorum consensu: cæterum hoc fecisse sponte suâ, non ullâ lege coactum.

II. Sic etiam, interdum Imperii quædam ac libertatis Simulachra, seu vana oblectamenta, inaniaque jubendi Jura, iis obtruduntur, quibus aliâs aditus ad Rempublicam est præclusus. Qui enim Rempublicam innovare vult, in id incumbat necesse est, si hanc innovationem non ingratis populo esse velit; ut si res ipsas, sicuti antè erant, retinere non queat, earum saltem retineat umbram. Nicolaus Machiavellus. *1. Disputat. cap. 25.* Sic namque efficietur, ut plebs haut putet quicquam esse immutatum; quamvis omnia sint re ipsâ innovata. Solet enim populus non res profundius intueri, sed quæ foris adparent; eas accipit perindè, ac si ita reverâ essent. Quamvis autem hæc pertineant propriè, ad Tractatum, De Arcanis Imperiorum: haud tamen intermittere possum, quin dicam, quod de hisce Simulachris, tale olim Senis in Italiâ, judicium tulerit, quidam ex familiâ Boninsigniorum: Satanas, inquebat, facultate à Deo acceptâ, pium illum Iobum, armentis, servis, ædibus, filiis; ac tandem ipsâ quoque corporis sanitate privavit; nec quicquam ipsi reliquit præter uxorem: non in solatium, sed majus tormentum. Iisdem artibus Pandulphus Petrutius (Senensium is erat Tyrannus) postquam omnem publicam auctoritatem & potestatem in se transtulit, ac ut uno verbo dicam, Rempublicâ nostram pessundedit; hanc tatummodò publici Imperii speciem nobis reliquit (VI. Virorum scilicet creationem, penes quos prius summa rerum erat) non ut dignitati, & honori nostro deserviret; sed ut dolorem miserorum Civium multò magis incenderet, atque aggravaret. Gasparus Ens 2. *Epidorp. fol. 191.*

III. Non ergò ex hujusmodi Simulachris, in quibus nonnuncquàm ratio gubernandi consistit, nec ex ipsâ gubernandi ratione Respublica definienda: sed penes quos Summa illa Imperii sunt Jura, & ipsa absoluta